

- 3) Zarzut trzeci, podniesiony posiłkowo, dotyczy oczywistego błędu w ocenie istnienia koniecznego związku pomiędzy dobrowolnymi składkami rozszerzonymi oraz działaniami prowadzonymi przez stronę skarżącą.
- 4) Zarzut czwarty, podniesiony posiłkowo w dalszej kolejności, dotyczy oczywistego błędu w ocenie konsekwencji, jakie powinien wyciągnąć sąd krajowy z faktu braku przekazania informacji o dobrowolnych składkach rozszerzonych. Komisja w pkt 202 zaskarżonej decyzji zalecała sądom krajowym orzekanie nakazu zwrotu dobrowolnych składek rozszerzonych oraz nieważności pomocy a zainteresowanym wnoszenie skarg do sądów krajowych, podczas gdy sądy krajowe nie mają obowiązku orzekania nakazu zwrotu pomocy oraz dobrowolnych składek rozszerzonych z powodu niewłaściwego charakteru oraz praktycznej niemożliwości takiego zwrotu.

Skarga wniesiona w dniu 16 stycznia 2012 r. — Fomanu przeciwko OHIM (Qualität hat Zukunft)

(Sprawa T-22/12)

(2012/C 80/37)

Język postępowania: niemiecki

Strony

Strona skarżąca: Fomanu AG (Neustadt a.d. Waldnaab, Niemcy) (przedstawiciel: adwokat T. Raible)

Strona pozwana: Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory)

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności decyzji Pierwszej Izby Odwoławczej Urzędu Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) z dnia 27 października 2011 r. w sprawie R 1518/2011-1;
- obciążenie OHIM kosztami postępowania w sprawie odwołania i niniejszego postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Zgłoszony wspólnotowy znak towarowy: Słowny znak towarowy „Qualität hat Zukunft” dla towarów i usług należących do klas 9, 16 i 40

Decyzja eksperta: Odrzucenie zgłoszenia

Decyzja Izby Odwoławczej: Oddalenie odwołania

Podniesione zarzuty: Naruszenie art. 7 ust. 1 lit. b) rozporządzenia nr 207/2009, ponieważ zgłoszony wspólnotowy znak towarowy ma charakter odróżniający.

Skarga wniesiona w dniu 20 stycznia 2012 r. — PT Musim Mas przeciwko Radzie

(Sprawa T-26/12)

(2012/C 80/38)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: PT Perindustrian dan Perdagangan Musim Semi Mas (PT Musim Mas) (Medan, Indonezja) (przedstawiciel: D. Luff, avocat)

Strona pozwana: Rada Unii Europejskiej

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności art. 1 i 2 rozporządzenia wykonawczego Rady (UE) nr 1138/2011 z dnia 8 listopada 2011 r. w sprawie nałożenia ostatecznego cła antydumpingowego i ostatecznego pobrania tymczasowego cła nałożonego na przywóz niektórych alkoholi tłuszczowych i ich mieszanek, pochodzących z Indii, Indonezji i Malezji (Dz.U. 293, s. 1, zwanego dalej „zaskarżonym rozporządzeniem”) w zakresie dotyczącym skarżącej spółki;
- obciążenie pozwanej kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi pięć zarzutów.

1) Zarzut pierwszy, wedle którego:

- Sąd jest właściwy do zbadania zgodności art. 1 i 2 zaskarżonego rozporządzenia z rozporządzeniem Rady (WE) nr 1225/2009 z dnia 30 listopada 2009 r. w sprawie ochrony przed przywozem produktów po cenach dumpingowych z krajów niebędących członkami Wspólnoty Europejskiej⁽¹⁾ (zwanego dalej „rozporządzeniem podstawowym”) oraz z ogólnymi zasadami prawa europejskiego.

2) Zarzut drugi, wedle którego:

- Rada naruszyła art. 2 ust. 10 lit. i) rozporządzenia podstawowego w ten sposób, że:
 - a) popełniła oczywisty błąd w ocenie stanu faktycznego sprawy, a także dopuściła się nadużycia władzy poprzez zaprzeczenie istnieniu jednego podmiotu gospodarczego, obejmującego skarżącą spółkę oraz powiązaną z nią spółkę zależną w Singapurze, prowadzącą działalność w zakresie sprzedaży; podczas dochodzenia Komisja celowo zignorowała okoliczności faktyczne podniesione przez skarżącą spółkę w odniesieniu do powiązanych spółek;